

அசைந்தாட வரும்

தோகைமயில்

ஓடி எழும்பும்

இந்ரமயில்

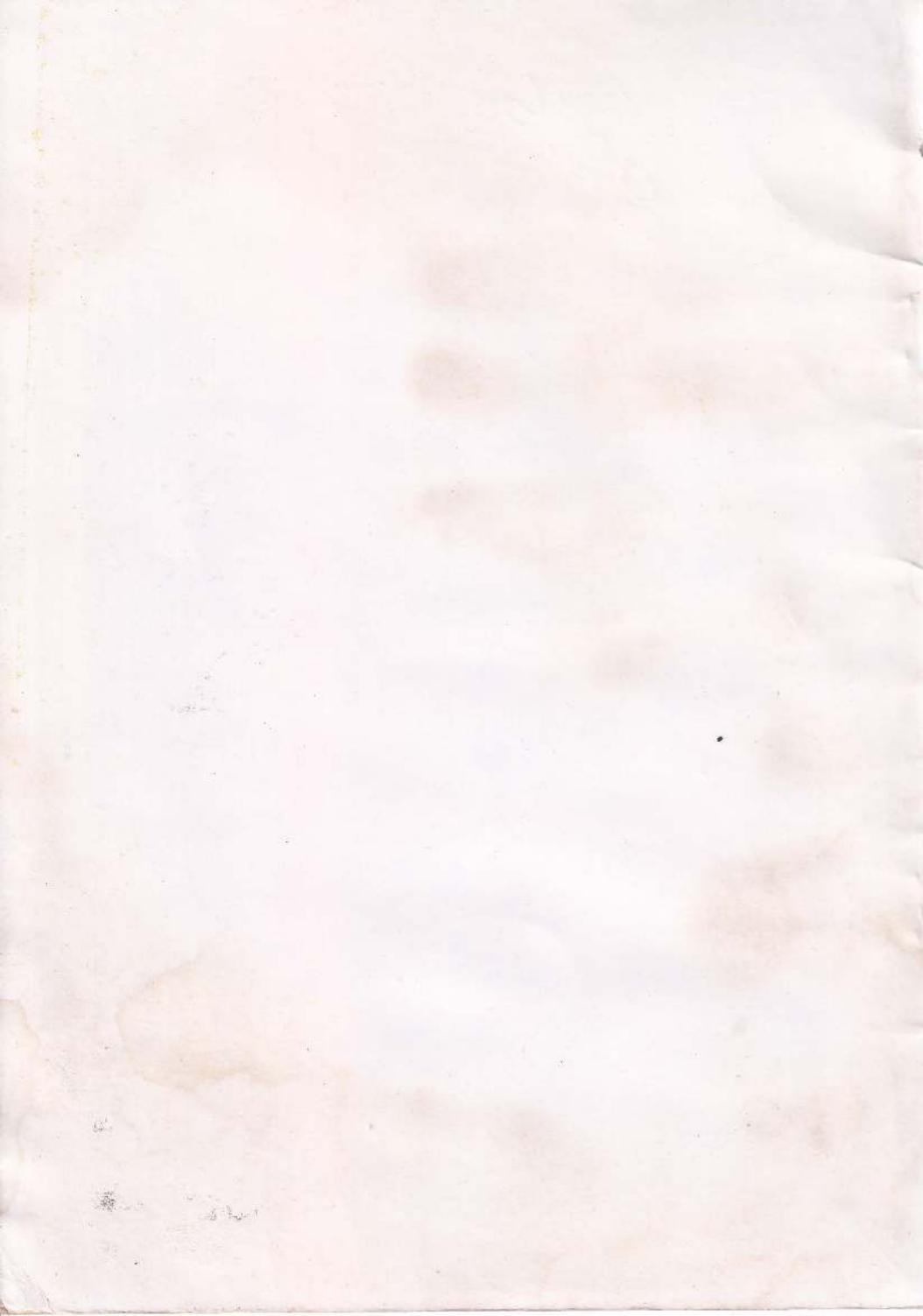
அடங்கி ஒருங்கும்

அசூரமயில்

வெளியிடு

மாதாஷாத்திம்

2003

வ
குகமயம்

மயில்

இந்திர மழுரம் வானெழுந்து
உலாவிய காட்சி

ஆடவரும் தோகை மயில்
உட ஏறும்பும் நெந்தரமயில்
அடங்க ஒடுங்கும் அசுரமயில்
முக்த தரும் ஓங்காரமயில்

சபானுள்ள ஆடி மீ திருக்கார்த்திகைத் திருநாள்
ஏழாம் நாள் புதவாரம்

வெளியிரு:
மவையாதீனம்

2003

க்லியர்

நான்கு முனை பூதை வீட்டில்
நான் விவாதம்.

ஒளியாகவும் நான்கு முனையில்
ஒளியாகவும் நான்கு வீடு
ஒளியாகவும் நான்கு தீவிரம்
ஒளியாகவும் நான்கு வீடு

விடபெற் :	மயில்
வெளியீடு :	மாலைவாதீனம், தெல்லிப்பஸன
முதற்பதிப்பு :	2003-07-27
அச்சர்பதிப்பு :	திருச்சிசல்வி அச்சகம், மாணிப்பாய்

முகவரை

இந்தப்பூழி எப்போ தோன்றியதோறுப்போதே வெதசாரங்களும் தோன்றின. சிவத்தமிழும் கூடவே பிறந்தது. அகஸ்தியர் மூலம் ஸ்கந்தனே சிவத்தமிழை உலகிற்கு ஈந்தவர் என்பது வரலாறு. ஆலயங்களில் இறைவன் எழுந்தருளும் ஊர்திகள் அனைக் தர்மசாதன நிகழ்வுகளை உணர்த்தி நிற்கின்றன. ஏராளமான விஷயங்கள் இரகசிபங்களாக ஊர்திகளில் அடங்கியுள்ளன. ஞானத் தெளிவு கொள்ளவே இறைவனும் ஊர்திகளில் பவனி வந்து அடியார்கட்டு காட்சி தருவது ஆதியிலிருந்தே தொடர்ந்து நிகழ்கின்றன.

சிவத்தமிழ் நடனமாடிய சிவபூழிக்குள் எப்போ நாசகார கலாச்சாரங்களும், பாதைகளும், செயலூக்கங்களும் நுழைந்தனவோ, அப்போதிருந்தே சிவத்தமிழின் கற்புநிலைக்கு பங்கமீற்றப்பட்டுவிட்டது. மெல்ல மெல்ல எமக்குள் ஊடுருவினின்று பறங்கி கலாச்சாரத்தை உட்புகுத்தி, உலோகாயத வாழ்வினுக்குள் மக்களை அகப்படுத்தி, வறுமை நிலைகளை போக்குவதாக மாயாவித்தைகளை நடைமுறைப்படுத்தி சிவத்தமிழர்களது கைவந்திகளை மாளகவக்க இன்றும் எமக்கிடையே பரதேசிப்பாதகர்கள் தமது செயற்பாடுகளை கலை துறைகளிலும் வெகுகச்சிதமாகவும் இரகசிபமாகவும் மூன்னிடுத்துக் கொண்டே நடமாடுகிறார்கள் இவர்கள் தமது வழிபாட்டு நிகழ்வுகளில் கூட, குருக்கள் என்றும் கொடியேற்றமென்றும், தேர்த்திருவிழாவென்றும் இன்னும் எதையெதையோ செய்துகொண்டு சிவத்தமிழர்களை ஏமாளியாக்க முனைகிறார்கள். அரசியலிலும், சமூகத்திலும், பொருளாதாரத்திலும், கலாச்சாரங்களிலும், தத்தமது குருப்பங்களான மீற்குலக கலவாககர்களது ஏவல்மூலம் கைவத்தமிழர்களது கலை கலாச்சாரங்களை மூறியடித்து, இளம் தலைமுறைகளைக் கலாச்சார தெய்வீக்க் ஸ்ரீழிவகஞக்கூடாக நகர்த்தி, மேற்குலகமோகத்தையும் அது சார்ந்த உணர்வுகளைபும் வளர்த்திடுத்து சிவத்தமிழையும் சிவபூழியையும் தம்வயப்படுத்தி மூற்றாகச்சைவர்களைபே அழிப்பதே இந்தப்பாதகர்களது நிறைவான எண்ணங்களாகும்.

கல்விக்கூடங்களிற்கூட சிவத்தமிழ்க்கல்வி அவ்வளவாக நிறைசெய்ய இப்பாதனிலையுண்டு. ஆலயங்களில் இடம்பெறும் திருவ்வா காட்சிகளது மகிழக்களையும் அதில் புதன்திருக்கும் உள்ளார்த்தங்களையும் மக்களுக்கு விளக்கி, அவர்களை சிவமைந்தர்களாக ஆற்றுப்படுத்திவிடக்கூட போதிய பிரசங்கங்கள் செய்யவும் இன்று சிரிஷ்டர்களில்லை.

இவற்றை முன்னிறுத்தி, மயிலின் விசேஷ தராதரங்களை உள்ளடக்கி, எவ்வாறு “மயில்” முருகப்பெருமானுக்கு ஊர்தியாகி, இன்றும் ஆலயங்களில் மயில்வாகனமாக நடைமுறைப்படுத்துவதை எனது சிந்தனைகளில் உருவான தேடல்கள் மூலம் சேகரித்து சிவனேயச் செல்வர்களது திருக்கங்களில் இச்சிறு நூலாக சமர்ப்பிக்கின்றேன். இது எனது சிவதொண்டின் தொடர்பேயாகிறது. இச்சிறுநூலைப் பெற்று, அறிவால் அதன் அந்தங்களை அறிந்து, நல்லுணர்வு கொண்டு யாவரும் திருவருட் செல்வங்களை மயில்வாகனான முருகப்பெருமானிடம் பெற்றுப்பீர்களாக.

இச்சிறுநூலை ஆக்குவதற்கு எனக்குடந்தையாகவிருந்த யாவருக்கம் எனது ஆசிகள் என்றுமாண்டு.

வெறும் மயிலும் உண்டென்ன.

மஹராஜீ ச.து வடன்முகநாதக் குருக்கள்

மாவைபாதீன் கர்த்தா, பிரதம குரு

மயில்

இந்துக்களின் இதயம் நிறைந்த கலியுகவரதனின் வாகனம் மயில். அந்த அழகிய மயில் தோகைவிரித்த நிலையில் முருகன் வள்ளி, தெய்வானை சகிதம் காட்சிதரும் கோலம்தனைப் படங்களிலும் சிலை வடிவங்களிலும் பார்த்து மகிழ்ந்திருக்கின்றோம்.

தமிழ்தெய்வமெனப் போற்றும் முருகப்பெருமானுக்கு வாகனம் எனப் புகழுடன் விளங்கிவருவது மயிலாகும். இதனால் கந்தனுக்கு மயில்வாகனன் என்றவேர் பெயர் வழங்கி வருகிறது. கல்விக்குத் தாயான சரஸ்வதிக்கு நீங்காத் துணையாக நிற்பதும் மயில்தான். முற்காலத்தில் எழுது கோலாப் பயன்பட்டதும் மயில் இறகுதான்.

ஆதிகாலந்தொட்டு இன்றுவரை மயிலின் அழகை வள்ளனை செய்வதும், பெண்களை மயிலோடு ஓப்பிடு செய்து பாடாத புலவருமில்லை. உலகப் புகழ் பெற்ற கவிரத்தினம் காளிதாஸர் மயிலைத்தூதாக அனுப்புவதாக கற்பனை செய்து மழுராசந்தேசம் (மயில்விடுதூது) என்னுமோர் ஓப்பற்ற காவியத்தை இயற்றியுள்ளார். இந்தியாவில் பல இடங்கள் மயிலின் பெயரால் இன்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டில் மாயாவரம் (மழுரம்) மயிலாப்பூர், ஒரிசாவில் மழுர்பஞ்ச, வங்காளத்தில் மழுரேஷ்வர் என்ற பெயருடைய ஊர்களே அவை.

மயில் வெப்பப் பிரதேசம் பறவை. என்றாலும் உலகிலேயே இந்தியாவில்தான் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. இலங்கை, பர்மா, சாயாம், மலேஷியா, இந்தோனேஷியா, வியட்னாம், ஸராக், ஆபிரிக்கா ஆகிய நாடுகளிலும் மயில்களைக் காணலாம். இந்தியாவில் அலூம்காடுகள், இராஜஸ்தான் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பகுதிகளிலும்

மிகுதியாக மயில் காணப்படுகிறது. நம்நாட்டில் கதிர்காமம் பகுதியில் மயிலைக் காணலாம். மயிலில் இரண்டினம் உண்டு சிக்கிம் பூட்டன், அஸ்ஸாம் ஆகிய பகுதிகளிலும் பர்மா, இலங்கை, சியாம், மலேசியா, இந்துனேஷியா ஆகிய பகுதிகளிலும் காணப்படுபவை ஒரு ஜாதி. இன்னொரு இனத்துக்கு சாதாரண மயிலைவிடக் கொண்டை பெரிதாகவும் கழுத்துப்பகுதி அதிக கறுப்பாகவும் இருக்கும். இதை இந்திய ஜாதியிலிருந்து பிரித்துக் காட்டுவதற்காக பர்மா மயில் அல்லது கொண்டைமயில் என்பார்கள்.

குஞ்சாக இருக்கும்போது ஆண்மயில், பெண்மயில் இரண்டும் ஓரேவிதமாகத்தான் இருக்கும். மூன்று வயதாகும் போது ஆண்மயில் பருவ வளர்ச்சியடைகிறது. அப்பொழுதுதான் அதற்குத் தோகை வளர்ச்சி ஆரம்பமாகிறது. இனவிருத்தி செய்ய ஏற்ற பருவம் எதிவிட்டதைக் குறிக்கும் விதத்திலேயே ஆண்மயில்களுக்குத் தோகை வளர்கிறது. மழைக்காலத்தில்தான் மயில்கள் இணை சேர்வது வழக்கம். மூன்று அல்லது நான்கு பெண்மயில்களுக்கு மின்டையே பலதார முறை அனுஷ்டானத்திலிருந்து வருகிறது. இணைசேர்ப்போகும் ஆண்மயில் அவசரப்படுகிறதில்லை. தானியத்தை மேய்ந்து கொண்டிருக்கும் பெண்மயிலிடம் மெல்ல மெல்ல வரும். பெண்மயிலும், ஆண்மயிலும் மெல்லத்தான் தோகையை விரித்துக் களிந்தனம் புரிய ஆரம்பிக்கும். இயற்கையின் திருவிளையாடல் அங்கே அரங்கேறும். இணைசேர்வதற்கு முன்னேற்பாடாக ஆண்மயிலுக்குத் தோகைவளரும். இணைசேரும் பருவம் முடிந்ததும் தோகை தானாக உதிர்ந்துவிடும்.

மயில்த் தோகையின் அடித்தண்டுகட்டசாம்பல் இருமல், விக்கல், வாந்தி ஆகியவற்றிற்கு பயன்படுகிறது. பேனா, விசிறி, ஆலவட்டம், சிலஅலங்காரப் பொருட்கள் மயில்த் தோகையிலிருந்து தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஆபிரிக்காக்கள் நாகசினத்தவர்கள் மயில்தோகையால் தலையறைகளையும் தயாரிக்கின்றார்கள். மயிலெண்ணை கூந்தல்

வளர்ச்சிக்கு உகந்தது என்பது மருத்துவ நம்பிக்கை. இரவில் மயில்கள் மரத்தின்மேல்தான் தங்கும். அப்போது சிறுத்தை மரமேறி பிடிக்க முயலும்போது மயில் நடுங்குவதில்லை. மாறாக ஓர் பயங்கரக் குரலை எழுப்பித் தானும் தப்பி மற்ற மயில்களையும் தப்பவைத்துவிடும். வேறு மிருகங்கள் மயிலுடன் விளையாடினால் அவைகளின் கண்களைக் குத்திவிடும்.

மயில்கள் சாதாரணமாக இருபது ஆண்டுகள் வரை வாழுகின்றன. பிரதானமாக தாவர உணவுகளையே உண்ணும். அவை சுத்தசைவமுமில்லை. தாளியங்கள், தாவரங்களின் குருத்துக்கள், தளிகள், உதிர்ந்த காட்டுப் பழங்கள் மட்டுமன்றி காட்டுப் பூச்சிகள், சிறுபிராணிகள் விஷஜங்குக்கள் எல்லாவற்றையும் சாப்பிடுகின்றன. பாம்புக்கு இது பரம எதிரி, ஏனென்றால் இதன் முட்டைகளை பாம்பு விட்டு வைப்பதில்லை. பாம்பிலிருந்து பாதுகாய்ப் பெறுவதற்கு சிலர் மயிலை வளர்ப்பார்கள்.

பட்டாணிக் கோழி

மயில்கள் வெப்ப பிரதேச பறவைகள். இதனால் மேலை நாடுகளில் இவற்றைக் காணமுடிவதில்லை. மயில்களுக்கு பட்டாணி யென்றால் அலாதிப்பிரியம். எனவேதான் இவற்றிற்கு பட்டாணிக் கோழி என்ற செல்லப் பெயருமுண்டு. ஆண்மயிலை பீக்கொக் எனவும் பெண்மயிலை பீக்கென் எனவும் அழைப்பர். பெண்மயில் பார்க்க அழகாக இருப்பதில்லை. அதற்கு தோகையும் கிடையாது. ஆகையால் ஆண்மயிலைத்தான் அனைவரும் விரும்புவர். ஆணினம் தனது அழகு கொண்டு பெண்களை மயக்கும்.

(தினக்குரலிலிருந்து)

ஆடவரும் தோகை மயில், ஓடியெழும்பும் இந்தீர மயில், அடங்கி ஒருங்கும் அசுரமயில்.

பாரதத்திலே ஸ்கந்த பெருமானுக்கு மகாவிஷ்ணு மயிலை அன்பளிப்பாக கொடுத்ததாக ஓர் குறிப்புண்டு. கருடனிலிருந்தே மயிலையும் சேவலையும் சிருஷ்டித்ததாக பிரமாண்ட புராணம் மூலம் அறியப்படுகின்றது. மயில்தோகையை சிகை அலங்காரமாக மகா விஷ்ணு அணிவதுண்டு. மயிலின் நடை, அழகு, கம்பிரம் என்பவற்றைப் பார்ப்பது சுபச்சுனமாக அமையும் அருணகிரிநாதர் மயிலின் பார்வையால் மரணப்பயம் அகலுமெனப் பாடியுள்ளார்.

“மரணப்ரமாதம் எமக்கில்லையாம் என்றும் வாய்த்ததுணை கிரணக் கலாபியும் வேலுமுண்டே”

வேதங்களில் கூட மயில்பற்றி பாடப்பட்டுள்ளது. அது வேதஸ்வருபம் எனப் பேசப்படுகிறது.

“வேதாவ மழுரஸ்யாத் ப்ரணவ; ஷண்முகஸ்ததா,
பிரம்மா வித்யாபி சக்திம் முக்தி; தத் தர்சனாத் ஸ்மிதா”
மயில் வேதங்களின் உருவம். அதிலமர்ந்திருக்கும் ஷண்முகனே, ஒங்காரப்பிரணவம், பிரம்மவித்தையே ஞானசக்தி. இந்த வகையில் தர்சனம் செய்வது முத்தியையளிக்கும்.

சங்கரஸம்ஹிதையில், மயிலின் வரலாறு பற்றியதோர் விளக்கமுண்டு. ஒருகால் சாக்ததுவீப்ததில் பிரபாகரன் என்பவனது புத்திரனாக குரன் என்பவன் பிறந்திருந்தான். இவன் முருகப் பெருமான் மேல்கொண்ட அதிதீவீர பக்தியால் தானே மயிலாக பிறவிகொண்டு முருகப் பெருமானது வாகனமாக வரவேண்டுமெனத் தவமிருந்தான். முன்பு வேதஸ்வருபாக அமைந்த மயில் இவனது தவழிலையையறிந்து

நீ ஸு பூதமாவாய் உன்ச் சபித்தது. இச் சாபத்தால் குரன் ஸ்கந்தப்வத்தில் பூதகணங்களில் ஒருவனாகமிருக்கும் பேறு பெற்றான். ஓர் சமயம் முருகப் பெருமானைத் தரிசிக்க விஷ்ணு முதலானோர் தத்தம் வாகனங்களின் வந்திருந்தனர். இவ்வாகனங்களை குரன் விரட்டியடித்தான். இதனை அவதானித்த முருகப்பெருமான் அவனை நீ அசுரானாகப் பிறப்பாயக என சபித்து விரட்டினார்.

இந்தச்குரன் தான் காசியப் ரிஷிக்கும் மாயைக்கும் குரபத்மா என்ற நாமத்தோடு பிறந்தான். கந்தபுராணம் குரபத்மனது தவம், ஆட்சி, வலிமை என்பன பற்றி அறியத்தருகிறது. குரபத்மாகரன் என்ற பெயருக்கிணங்க அவன் முன்னெடுத்த கொடுமைகளும் சர்வாதிகாரங்களால் கொண்ட ஆணவழும் முருகப் பெருமானது ஞான சக்தியின் தாக்கத்தால் அவனது முன்செய்த தவப் பயனால் முருகப்பெருமானது வாகனமாக மயிலாக மாறினான். நல்லுணர்வோடு முருகப் பெருமானைத் தாங்கும் பேறும் பெற்றான்.

விஜயநகர் சாம்ராஜ்ஜத்தைச் சேசர்ந்த ப்ரபுடதேவன் திருவண்ணாமலையில் நல்லாட்சி செலுத்தி வந்தான். அங்கு ஆஸ்தான கவிஞராக அமைந்த சம்பந்தாண்டான் ஓர்தேவி உபாசகன். முருகப் பெருமான் மீது அளவு கடந்த பக்தியைக் கொண்ட அருணகிரிநாதரிடம் பொறாமை கொண்டு மன்னனிடம் இக்கவிஞர் கோள்கூறியடியே இருப்பான். மன்னனும் கவிஞர்பால் கொண்ட அன்பை அருணகிரிநாதரிடமும் கொண்டதை அறிந்த கவிஞர் ஓர்சமயம் மன்னனை நோக்கி மன்னா, உங்கட்கு பிரத்தியட்சமாகத் தேவி தரிசனத்தை வழங்கப் போகின்றேன் என்று கூறவும் முருகப் பெருமான் தரிசனத்தை தான் தருவதாக அருணகிரியும் வாக்களித்தார். கவிஞர் தேவியை ஆவாகனஞ் செய்து ஆராதிக்கவும் தேவியின் பாததரிசனம் தான் தெரிந்தது. மீண்டும் கவிஞர் தேவியை உபாசித்து முருகப் பெருமானை எங்கும் செல்லவிடாது அவ்மடிமீது வைத்திருக்குமாறு இரந்து நின்றார். இதை அறிந்த அருணகிரிநாதர் மயில்மீது விருத்தங்களைப் பாடியபோது மயில் தேவியின் முன்னிறாட, அந்த

ஆட்டத்தில் தேவி வியத்திருக்கையில் முருகன் மடியினிற்றும் மெல்ல
நடுவி அருணகிரிக்கு ஓர் தூண்மூலம் தரிசனம் கொடுத்து ஆசி
வழங்க முருக தரிசனம் ஆங்கு அமைந்தது. அரசரும் மகிழ்ந்தார்.
எனவே மயில் தரிசனம் பக்தர்களை முருகன்பால் அன்பு கொள்ள
ஆற்றுப்படுத்தியிருக்கின்றது. மரணப்யம் மனிதர்களுக்கு
இயற்கையாகவே தொற்றி நிற்கின்றது. மரணப்பயமின்றி வாழ மயில்
நன்றாகவே உதவிநிற்கும் இதனை

கார் மாமிசை காலன் வரிற் கலபத்
தேர் மாமிசை வாற்றிததிரப் படுவாய்
தார் மார்ப வலாரி தலாரி எனும்
குர்மா மடியத் தொரு வேலவனே

என அருணகிரிநாதர் அருளியுள்ளார்.
ஆதிசங்கராச்சாரியார் கவாமிகள்கூட முருகனை மயிலேறிவர
வேண்டுமென்றே பிரார்த்திக்கின்றார்.

கிருதாந்தல்ய தூதேஷா சண்டேஷா கோபாத்
தஹ சிந்தி பிந்தீஸபம் தர்ஜூயத்ஸா
ஸ்யூரம் ஸமாருஹ்ய மாதைரித துவம்
புரம் சக்திபாணிர் மஹாயாஹி சீக்ரம்

நீலகண்டம் கொண்டு பல்பாம்பணிந்து நிருத்தமும் செய்து
ஆலமுந்தின்று குக்னெறும் சீறும் அமையும் மயில்
கோலமும் சங்கரர்சீறும் ஒன்றே எனக்கூறறியார்
ஞாலமீமாம் புகழ் பாவண்டிரெனும் நலமிவரே

(தனிகைப்புராணம்)

சிவனையும் மயிலையும் குணத்தால் ஒன்றாக்கி கவிடலகம்
மகிழ்கிறது. மயிலலங்காரத்தில் இச் செய்யுள் அழகாக அமைகிறது.
பகவான் தந்த மயிலான தேவசேணனயையும் வனவேடன் தந்த
வனமயிலாம் வள்ளியம்மையையும் மணம்புறிந்து திருத்தனிகையில்
வீற்றிருந்து அருள் சரக்கும் முருகனது மயிலை நினைத்துக்
கொள் எதுவித குறையுமிராது.

‘அருமயிலே ஒரு பொருளுக்கு அடிமையிலை பிறருக்கு அந்தக்கனுக் காண்மையிலை அடிபென்பால் வருவதற்கு ஏற்குமையிலை சிறுமையிலை இன்மயிலை பக்கஞ்சுக்கு ஒளிக்கையிலை மட்டமையிலை இழிதகைக்கையிலை நோப் பொருமையிலை வறுமையிலை பொய்மையிலைப் பிறவில் புன்மையிலை பொராமையிலை மகவான் தருமயிலை வனமயிலை மணந்த திருத்தணிகை ஷண்முகனார் உவந்தீறும் தனிமயிலைத் தொழுவே.

(திருத்தணிகைப்புராணம்)

முருகப்பெருமானுக்கு யானை ஆட்டுக்கடாவகனங்களுமுண்டு மயில், தோகையை விரித்து ஓம் எனும் பிரணவவடிவத்தைக் காட்டி நடனமாடுகிறது. இது விந்து, மேகத்தைக் கண்டு மயில் மகிழ்ந்தாடும். இது இருள். சேவல் குரியனைக் கண்டு மகிழும். இது ஒளி. மயில் நிறம் பச்சைச்சிறம். கழுத்து நீலநிறம். ஈஸ்வரனுக்கும் நீலகண்டன் எனப் பெயர்.

• சிவபெருமானது நீல கண்டம் விஷத்தை அடக்கியது போன்று மயிலை நினைப்போரும் விஷப்பயம் நீக்கப் பெறும்.

மயிலின் தோகை, வளைந்த கழுத்து, தூக்கியகால், ஊன்றியகால், இவை பிரணவ வடிவின் சாயலேயாம். மயிலுக்கு ஆலயங்களிலும் நந்தியின் ஸ்தானத்தில் இடமுண்டு. பிரதிஷ்டை செய்து பூசைகளும் ஆற்றப்படுகிறது.

காயத்திரியுமுண்டு.

“கக்கிலா பால்கரய வித்மஹே பக்கிராஜாய தீமஹீ
தன்னோ மயூரப் ப்ரஸோதயாத் (குமாரதந்ரம்)
நீல கண்டாய வித்மஹே சித்ரபக்ஷாய தீமஹீ
தன்னோ மயூரம் ப்ரஸோதயாத்” (புத்ததீகள்)

இவ்வாறான காயத்ரி மந்திரங்களும் மயிலுக்குண்டு. மயிலின் இலட்சனங்களை ஆகமங்கள் கூறுமிடத்து

“சித்ரவர்ணம் சுராரிக்னம் சஞ்சுபுட புஜங்கம்
மஹாபஸம் மஹாகாயம் மயூரம் ப்ரணமாம்யஹம்”
என்று, பல சித்திரவர்ணங்கள் கொண்டதும், அலகில் தொங்கும் பாம்புடையதாகவும், பலம் நிறைந்த தாயும், பருத்த சீரம் கொண்டதாயும் அசுரர்களை அழிக்கும் திறனுள்ளதாயும் மயில்வாகனங்கள் அமைய வேண்டும்.

நல்லவர்களையும், தீயவர்களையும் மயில் அறிந்து கொள்ளும் சக்தியையும் கொண்டுள்ளது. இதனை உறுதிப்படுத்துமொரு கதை இடம்பெற்றிருக்கின்றது. எத்தனையோ கதைகள் இருப்பினும் இக்கதை பிரபல்யமாகியிருக்கின்றது. இக்கதையை டாக்டர் கோவி மணிசேகரன் து “கழுவேறிமேடு” எனும் நூலிருந்து பெறப்பட்டது.

மயில்கள் அகவுகின்றன. தோகை விரித்துப் புளகக் கூத்தாடுகின்றன. இளவரசி மாதவி ஒடோடி வருகிறார். அவளது உயிருக்குமிரான், உயிரிலும் மேலானது அந்த மயில் இவளருகே ஒடோடி வருகிறது. முருகா என்றுதான் மயிலை அழைப்பார் மாதவி. அவள் முருகனைக் கண்டதில்லை. எனினும் என்றோ ஒருமுறை மயில் மீதமாந்து குகனாய் பொலிந்து அலைமோதும் இங்பக் கடலாய் முருகன் வருவான் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை தன்னுள் வளர்த்துக்கொண்டேமிருந்தாள் மாதவி. மாதவி பாண்டிமன்னன் இளம்பெருவழுதியின் மகள். மாதவிக்கு தமிழ்கற்பிக்க மதுபைப் புலவர் நாகனார் அமர்த்தப்பட்டார்.

சிறந்த வைணவ பக்தி கொண்ட இம்மன்னனுக்கு மாதவிதான் ஏக புதல்வி. இவளது மயில், முருக பக்தியை நினைந்து மன்னன் பரவசமடைந்தான். எனினும் மகள் மாதவி விவேகப் பிள்ளையாக வளர்ந்து இந்நாட்டின் பேரரசியென்ற எண்ணமில்லாது உலாவுகிறானே என்ற ஏக்கமும் மன்னனை வாட்டியது. அந்தளவிற்கு மாதவியின் மனம் முருகனிடமும், மயிலிடமும் படிந்தது.

தமிழையே தனது உயிரென வரித்து வாழ்ந்த பெரும் புலவர் மதுரை நாகனார் மாதவியின் நல்லாசிரியராக அமர்ந்த போது, அவரும் மாதவியின் நிலையறிந்து அதற்கேற்றவாறு தமிழ்தான் முருகன், முருகன்தான் மயில் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையை வளர்த்துவிட்டார். இதனால் முருகுக்கு விளக்கம் கூறி அழகுக்கு பொருளுரைக்க அவரும் “காதலாகி கசிந்துருகி கண்ணீர் மல்கி” முருகனைக் காண்பேன், அவரையே மணந்து வாழ்வேன் என்றாவுக்கு மாதவி மனமாற்றங் கொண்டுவிட்டாள். இளவரசியான இவருக்கு இவ்வாறு பித்துப்பிடிக்கும் வகையில் புலவர்தான் புத்திகளை ஊட்டிவிட்டார், என்ற காரணத்தை வைத்து புலவர் சிறையில் தள்ளப்பட்டார். புலவர் எங்கேயோ புறப்பட்டு விட்டாரென மாதவிக்கு கூறப்பட்டது. ஆனால் தனிமையில் தள்ளிவிடப்பட்ட மாதவியிடம் மயிலும் கூடவே சஞ்சித்தது. நேரம் கிடைத்தவேளை புலவரிடம் பாடம் கற்ற பேறால் இவள் “காந்திகைக் கண்ணி” எனும் சிறுகாப்பியத்தை படைக்கலானாள். முப்பது நாட்களுக்கும் முப்பது பனுவல்கள் முருகப்பெருமானையே நினைந்து தன்னை ஆட்கொள்ள வேண்டும் என இரந்து ஒவ்வொரு பனுவல் முடிவிலும் தன்னோடு இனைந்து வாழும் மயிலை, செவ்வேள் ஏறிய மஞ்ஞஞைய முத்திரையாக வைத்துப் பாடி மகிழ்ந்தாள் மாதவி. ஆயிரம் கண்களைத் தனது தோகையில் கொண்ட அந்த மயில் அவள் மடியில் தலைவைத்து துயிலும் வேளைகளில் கூட அவள் முருகனையே அதில் கண்டு அகமகிழ்ந்தாள். அவ்வளவு தீவிரமாக பக்தி வளர்ந்தது.

பாண்டிய மன்னன் இளம்பெருவழுதி தனது மகளது முருகப் பித்தத்தை நினைத்து சோஷு கொண்டு இவளை தன் வழிக்கு கொண்டுவரத் தனது பரிவாரங்களோடு ஆலோசனை நடாத்தினார். தனது சிந்தனை சக்தி மூலம் முருகனது அழகுத்தோற்றத்தைப் போன்று ஒருவரை மனதில் கண்டார். சோழ இளவரசன் இளங்கிள்ளி முருகனது வடிவில் மாதவிக்கேற்றவனாக அரசனுக்குத் தென்பட்டது.

இளங்கிளியை மாதவிக்கு மனங்செய்விக்க முனைந்தபோது, அமைச்சர்கள் மாதவியின் மனிலையை முன்வைத்து மறுப்புத் தெரிவித்தனர். அமைச்சர்கள்க்கு விளக்கமளித்த மன்னன் “திரு மாலிருஞ் சோலைமலை அழகர் பெருமான் என்னைச் சோதிக்கிறார். நான் தூய வைஷ்ணவனாய் இருந்தும் என்மகள் சைவப்பற்றுக் கொண்டு முருகபித்துக் கொண்டு மனிலை தவறி அலைவதையும், வாழ்வை அதனால் பாழடித்துக் கொண்டிருப்பதும் எனக்கு வேதனை தருகிறது. புலவனை, எதற்காக மயிலையும், முருகனையும் தமிழையும் மாதவியின் மனதில் புகுத்தி வைத்தீர் என வினவியபோது புலவரோ “அரசே, யான் அவளை அப்படியாக்கியது சோலைமலை முருகன் அவளை அவளது போக்கில் என்றோ ஓர் நாள் கைக்கொள்வான் என்பதே எனது சிந்தனை” என்றதும், யான் புலவனை சிறையடைத்தேன், இளவரசியை பைத்தியக்காறியாக்கிவிட்ட புலவன் இப்போ சிறைவாசம் அனுபவிக்கிறான். இனி மேற்கொண்டு கவனிப்போம். என் எண்ணம் நிறைவடைய வேண்டும் என்றார்.

இளவரசன் இளங்கிளியின் தோற்றுத்தையொத்த பட மொன்று தருவிக்கப்பட்டது. ஓவியத்தைப் பார்த்த அரசன் பெருமதங் கொண்டார். உடனே புலவரைச் சிறையிலிருந்து வருவித்து அந்த ஓவியத்தைக் காட்டி எப்படியும் உமது வஸ்லமையால் இந்த படம்தான் முருக அவதாரம் என்று மகளிடம் கூறி அவளது மனதை அதன் பால் ஈர்த்துவிடுமாறு பணித்தார். கடுஞ்சிந்தனைகளின் பின் அரசனது விருப்பத்தை அனுசரித்தார் புலவர். வெகு நாட்களாக காணாத புலவரை மாதவி இப்போ கண்டதும் மனமகிழ்ச்சியால் துள்ளினாள். எங்கே இவ்வளவு காலமும் சென்றிருக்கன் என்ற பல விசாரணைகள் தொடர்ந்தன. மாதவி தந்தை கொடுத்த ஓவியத்தைப் புலவருக்கு காண்பித்து, முருகன் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறார் என்றெல்லாம் மெச்சி மகிழ்ந்தாள் தேவி உறையூர் இளவரசன் உருவில் முருகன் அவதரிப்பதாக கனவு கண்டேன். அதற்காகவே உறையூர் சென்றேன். உனக்காகவே யான் அங்கு சென்றேன், என்றதும், அப்போ அங்கே மயிலும் கூடிருக்கிறதா என மாதவி வினவினாள். புலவர் தடுமாறினார்.

நிலை தளம்பினார். அரசனை மனவேதனையோடு பார்த்தார். இருப்பினும் அரசன் தனது கட்டளை வழிக்கு வருகிறது என்பதை மனதினுள் நினைந்து புலவரைப் பார்த்து

“பொய்யுரைத்த நாவே-முருகபித்தத்தை ஓட்டிய மனசே, மனதால் கிளிகளை வாழவிடு”

எனத் தனக்குள் வாழ்த்தினார். தனக்காக முருகன் இளவரசன் மூலம் அவதாரம் செய்ய வந்த எண்ணம் மேலோங்க, மதாவி ‘கார்த்திகைக் கன்னி’ காப்பியத்தை நிறைவு செய்து அந்த ஓவியத்தையே பார்த்து நின்றாள். இதே நேரம் அவரோடுடிருந்த மயிலும், குடிலுக்குளிருந்து அகவியது. என்றுமே குடிலுக்குளிருந்து அகவாத மயில் இப்போ இங்கே அகவுவதேன் என்ற ஏக்கம் மாதவியிடம் புகுந்தது.

வேங்கை மரத்தடியில் இளவரசன் இளங்கிள்ளி முருகன் வேடமணிந்து நிற்பதை, அதோ முருகனே வந்துவிட்டார் என அரசன் மகனுக்கு அவனைக் காண்பித்தார். ஆனால் அங்கு மயிலில்லை. மாதவி உற்று நோக்கினாள், பரவசம் கொண்டாள். இவளது மயில் இளவரசியை சுற்றிச்சுற்றி அகவிக் கொண்டு உரசிய வண்ணமிருந்தது. அந்த மயிலை அவள் தடவிக்கொடுத்து மயிலே, தோகைவிரித்தாடி அந்த முருகன்பால் செலுத்தி; அந்த முருகனுக்கு உன் நடந்ததால் மகிழ்ச்சியை பொங்கவிடு, செலுத்தி என ஏவினாள். இளவரசியின் சொல்லுக்கிணங்க அந்த மயில் கூரிய அலகும், விறைத்த பார்வையும், நிமிர்த்திய கொண்டையையும் கொண்டு அவசரமவசரமாக வெகுவேகமாக இளவரசனை நோக்கிப் போனதும், முருக வேடம் கொண்ட இளங்கிள்ளிக்கு உடல்நிலை தளர்ந்தது. பயம் விரைவாக ஏற்பட்டு மனம் பேதலித்தது, இந்தக் காட்சியை அங்கு நின்றோ அவதானித்து, மயிலை ஏவியது இது அடாத செயல் எனவும் கூறினர். இளவரசனது மனத்தில் எழுந்தது ஓர் ஞானம். மயிலுக்கு முருகப் பெருமானை நன்கு தெரியும் நாளோ இளவரசன் முருகவேடம் தாங்கி நிற்கின்றேன். அடாத செயலினுள் அகப்பட்டு விட்டேன். என்னதான் நிகழப்போகின்றதோ அறியேன், எனச் சிந்தித்தவண்ணமிருந்த

இளவரசனை கடுங்கோபத்தோடு, அவனது தடுமாற்றத்தையும் உணர்ந்த மயில் அவனை அலகால் கொத்தத் தொடங்கியது. இறகைச் சுருக்கியது. பறந்து பறந்து கால்களால் அடித்து இளவரசனைத் துரத்தியது. வலிதாங்க இயலாத இளங்கிள்ளி “முருகா முருகா” என்று கூவிக் கொண்டே ஓட்டமெடுத்தான். அங்கு குழுமியிருந்தோர் வேதனையோடு இவற்றை அவதானித்தனர்.

இளவரசி மாதவியும் இந்த பொய் வேதாரியின் செயலையும், இதற்குத் துணிந்தோரது நோக்கங்களையும் அறிந்து விட்டாள். மயிலின் தாக்கத்தை சுகிக்கமாட்டாத ஓவிரீன் ஓடிச் சென்று மயிலின் இறகை வெட்டிவீழ்த்தினான். உடல் உபாதைகொண்டு தடுமாறிய இளவரசன் இளங்கிள்ளி தன்கை வேலால் மயிலைக் குத்தி வீழ்த்தினான். அப்போது மாதவி “முருகா முருகா” என்று ஓலமிட்டதை அங்கு நின்றோர் கேட்டுப் பயந்து நடுங்கினர். ஒடோடிச் சென்று தனது உயிருக்குமிரான மயில் உயிர்ப் போராட்டத்துடன் துடிதுடிப்பதைக் கண்டு குளினாள். மயில் உடல் சாய்ந்தது.

மாதவியின் முருகா முருகா என்ற பேரிறரச்சல் வான்மன்றல் மெங்கம் ஒலித்தது. சுற்றிச் சுற்றி குளிக் குளிரி மாதவியும், மயிலின் உடல் மேல் சாய்ந்தாள். அவனது குரலும் ஓய்ந்தது. உயிரும் ஓய்ந்தது. இதே நேரம் பயங்கர மின்னல் வெடித்தது. பூமியும் அதிர்ந்தது. தூறலாக ஆரம்பித்த மழை பெரு மழையாக மாறிற்று. வெகுநேரமாக நிகழ்ந்தவற்றை நினைத்து மெளனமாக நின்ற அரசன் விம்மிவிம்மி அழுதார். மகளையும், மயிலையும் கரங்களில் ஏந்திக்கொண்டு, மனதினுள் பலவாறாக சிந்தித்தபடி “தமிழ்ப் புலவனை சிறையில் அடைத்தேன். தமிழையே சிறைவைத்தேன். தமிழ்க்கடவுள் முருகனை அலட்சியம் செய்தேன். என்மன அமைதிக்கு நான் செய்த பாவத்துக்கு பிராயச்சித்தமாக மகளையும், மயிலையும் நடுக்கடவுள் ஜல சமாதியாகத் தகனஞ் செய்து யானும் உயிர் நீப்பேன்” என்றவாறு சிந்தனைகள் எழு.

கலங்கிய மனமும், அடக்கமுடியாத வேதனைகளையும் தாங்கிய வண்ணம் இரு கரங்களாலும் அவ்விரு பிறவிகளையும் கையிலேந்தியவாறு இதயம் வெட்டத்துவிடுவது போன்ற அழுகையோடும் மூளையிலே மின்னல் இடிஇடிப்பதான் உணர்வோடும், கண்களிலே கண்ணீர் அருவியாக பாய்ந்த வண்ணம் உடலெல்லாம் புயலால் அடிபடுவது போன்ற உணர்வோடு சமுத்திரத்தினுள் ஆழந்தான்.

முருகனது மடியில் மாதவி இறைந்தாள். அருகே மயிலும், தோகைவிரித்தாடியது. மகா சமுத்திர அடியினிலே அமைதி கண்டார். அரசன் இளம்பெருவழுதி, உடல் உபாதையின் அவலங்களால் வலிமிகுந்து, கண்ணிமுந்து, நடைதளர்ந்து, இடியின் தாக்கத்தால், உயர் இழந்தான் வேதாரியான இளவரசன் இளங்கிள்ளி. வீரன் ஏவியவான் அவனையே தாக்கியது.

இறைவன் உருவில் வந்த தீயவனை மயில் கண்டதும் முருகன் செயலே. விதிமின் சாயலும் இதுவே.

மயிலாக பலசுபங்கள் மாறிய வரலாறுகள் பலவண்டு. அவற்றுள் மிக முக்கியமானவை மூன்று.

1. ஓங்கார மயில்
2. அமரேந்திர மயில்
3. அகர மயில்

1. ஓங்கார மயில்

இது வேதஸ்வருபமாக காட்சி தரும். சற்று வளைந்த முகமும், கருணைப் பார்வையும் கொண்டிருக்கும். தூக்கிய காலும், விரிந்த தோகையும் கொண்டு அமைதியான பாங்கோடு தனதழகை காட்டி நிற்கும். மெல்லமெல்ல நகரும்.

2. தெய்வேந்திர மயில்

இந்திரனனயகாலை யெம்பிரான் குறிப்புந்தன்மே வந்தமிலநுள் வைத்துள்ள தன்மையு மறிந்து நோக்கிச் சந்தர நெடுங் கட்பீலித் தோகை மாமயிலாய்ந்த தோண்றி வந்தனன் குமரற்போற்ற மரகதமலை போனின்றான் .

என்னவுழளத்திற் செல்லுமிவுனி மாண்தேரினீங்கிப் பன்னிரு நாட்டத் தண்ணல் படர்ச்சிறை மயூரமாகி முன்னுறு மகவான் நண்மேன் மொய்ம்புடன் புக்குலைகி யொன்னவன் செலவு நோக்கியும் பரிவாரதவற்றான்

(கந்தபுராணம், யுத்தகாண்டம்)

இந்திரன் முருகப் பெருமானது உட்குறிப்பையறிந்து அழகிய ஓர் மயிலினுருவை யெடுத்துவந்து மரகதமலைபோல்னின்றான்.

முருகக் கடவுள் தேரினின்றுமயிலிந்து, சன்னிதியில் நிற்கின்ற இந்திரனாகிய மயில் மீது இவங்கு வீற்றிருந்து இடிபோலக் கூவியாக்கின்ற அம்மமிலை வாகனமாக நடாத்தினார்.

3. அசர மயில்

சீக்கிழ் குமரழுர்த்தி செறிவிழி கொண்ட தொல்லை
யூர் தியீனிருக்கை நீங்கி யுணர்வு கொண்டபொழுகினின்ற
கூர்திகழ் மஞ்சையேறி சமக்குதி யெம்மை யென்னாப்
பார்த்தைச் வானமுற்றும் பரியென நடாத்தவற்றான்.

பின்னர் முருகக்கடவுள் இந்திரமயிலின்றும் இறங்கி, ஞானத்தைப்
பெற்று தமது குறிப்பின் வழியொழுகினின்ற சூரணாகிய மயிலின் மீதெறி
நம்மைச் சும்பாய் எனக் கூறி அதனை வாகனமாகக் கொண்டு பூமியிலும்,
திசைகளிலும் வானுலகிலும் நடாத்தினார்.

குரபத்மாவே மயிலாக மாறினான். அவனது தவவலிமையும்,
முருகப்பெருமானது அருள்வலிமையும் இணைந்த மயில் வலிமை
கொண்டுவாகனமானது. குரபத்மன் தான் மயில் வாகனமாக
வரவேண்டுமென முன்பே அளப்பரிய தவம் செய்தானாம்.
முருகநாயகன் சீறாடி முளரியிற் சிறதாள்
பொருளின் முக்கணன் புயங்கறும் உழைமுலைப் பொருப்பு
மருவி வாழ்ந்தன சிறிதநாள் மாறமில் பெருமான்.

மழுரவாகனங்கள் முறையாகச் செய்யும்போது அவற்றில்
இணைக்கப்படவேண்டிய ஆபரணாதிகள், மாலைகள், அழகுகோலங்கள்
என்பன கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியதவசியம்.

ஒங்காரமயில் வாகனம் உருவகம் செய்கையில்

முகம் சற்று வளைந்தும், அலகில் பாம்பு, கருணையுள்ளம்
கொண்ட பார்வையையும் கொண்டு, செட்டைகளைச் சுருக்கி விரித்த
தோகையுடன் செய்தல் வேண்டும். உருத்திராக்க மாலைகள், வெண்ணிற
பூமாலைகள், காலில் வெண்டயங்கள் என்பன இணைத்தல் வேண்டும்.
நீலநிறக் கண்டமும், பச்சை நீலம் கலந்த உடலுடனும் வெண்மஞ்சள்
கலந்த கால்களுடன் நிறங்கள் அமைய வேண்டும். கால்கள் நடனஞ்சு
செய்யும் பாணிமில் அமைய வேண்டும். கால்விரல்களினுள் நாகபாம்பு
அவஸ்த்தைப்படுவது போன்ற அமைவில் இணைக்க வேண்டும்.

தெய்வேந்திர மயில் வாகனத்தில் கோபம் கொண்ட பார்வை, நிமின்து வீறு கொண்ட உடலமைப்பு மரகதப்பச்சை நிறங்களோடு, சுரட்பதிபதக்கங்கள், கண்டமாலை, நவசக்தி ரத்னபதக்கங்கள் இணைந்த சரம், வாடாத பூமாலை, ஆபரணங்களாக இணைக்க வேண்டும். தோகை கரக்கி நீண்டதாகவும், இறகுகள் சற்று விரிந்து மேலெழும் சாயலிலும் அமைதல் வேண்டும். அசுரமயில், கோபவதனத்துடன், கடும் நீலம், பச்சை நிறங்களோடு நிமின்த நடைபாவனையும், சுருக்கிய தோகையோடு காலில் அழகான வெண்டயங்களுடன், கழுத்தில் அனைக் ஆபரணாதிகளோடு செய்தல் வேண்டும். கால்கள் இரண்டும் ஒரேநிறரயில் இணைக்கப்படல் வேண்டும். இதில் பாம்புகள் அமைவதில்லை பயத்துடன் அடங்கி நிற்கும் வகையில் இந்த மயில் அமையவேண்டும்.

அடையாளப்படுத்தப்பட்ட உபகரணங்கள், சேர்மானங்கள், பொருட்கள் மூலமாக விஞ்ஞான ஆரய்ச்சிகள் நிகழ்கின்றன. இதே போன்றுதான் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட மரங்கள், தகடுகள், உலோகங்கள் மூலம் இறைவனது வாகனங்களும் உருவாக்கப்படுகின்றன. இந்ததுறை மெய்ஞான வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றது. விஞ்ஞானத்திலும் பார்க்க மெய்ஞானமே மனிதனுக்கு உதவிற்குமென்பதே உண்மையென தாமஸாதன நூல்களும் ஆகமங்களும் அறியத்தருகின்றன. இதனால்தான் ஆதியிலிந்து ஊர்திகள் வாகனமாக அமைந்து இன்றும் தொடர்ந்து கையாளப்படுகிறது.

மயில் நாமவழி

1. ஒடுமயிலே நீர்த்தம் ஒடுமயிலே
ஷறுமுகனோடு வந்திஸ்காடு மயிலே
2. கோடி புண்யபலனுனக்குண்டு மயிலே
குகனைக் கொண்டு வந்திஸ்காடு மயிலே
3. வேலா விசாகவிவ்ராடு மயிலே
வேந்தா குமரா வெற்றாடு மயிலே
4. நீலமயிலே நல்ல சித்ர மயிலே
புள்ளிமயிலே நல்ல குஞ்சு மயிலே
5. ஓங்காரத் தோகை வீர்த்தாடுமயிலே
இண்மை கண்ட கந்தனை கொண்டாடுமயிலே
6. ஒங்காரம் நீங்கி நீண்றாடு மயிலே
ஷறுமுகனோடு வந்திஸ்காடு மயிலே
7. பழனிமலை யாண்டவரைக் காட்டு மயிலே
அவர் பாதமலர் என் முடிமேல் குட்டுமயிலே
8. தேவாதி தேவனென் றாடுமயிலே
திருச்சிசங்கோட்டு வேலனென்றாடு மயிலே
9. செம்பொன் மயிலே சித்ரபைம்பொன் மயிலே
திருச்செந்தின் மயிலே பரங்குன்றின் மயிலே
10. கோடி நமஸ்கார முனக்காடு மயிலே
கோடி கோடிநமஸ்காரமுனக்காடு மயிலே
11. பாடியுன்னைப் போற்றுகின்றேன் ஒடு மயிலே
ஒடிப்பாடிப் போற்றுகின்றேன் ஒடு மயிலே
12. எப்போதும் போற்றிடுவேன் எங்கள்மயிலே
என்னை எமணிடங் காட்டாதே எங்கள் மயிலே
13. முப்போதும் பூஜை செய்வேன் எங்கள் மயிலே
திருமுருகனருள் கூட்டி வைப்பாய் எங்கள் மயிலே.

சீக்ராஜனுக்கு ஜய ஜய!

கும்மிப் பாடல்

1. பச்சைமயில் வீற்றிருக்கும்	ஓ மருகப்பா
பச்சைமடன் வந்து காரும்	ஓ மருகப்பா
2. நீலமயில் ஏறிவரும்	ஓ மருகப்பா
நீர்மலையாப் வந்து காரும்	ஓ மருகப்பா
3. புள்ளிமயில் ஏறிவரும்	ஓ மருகப்பா
புண்ணியமாப் வந்துகாரும்	ஓ மருகப்பா
4. குஞ்சமயில் ஏறிவரும்	ஓ மருகப்பா
கும்பமுனிக்கருள் செய்த	ஓ மருகப்பா
5. வள்ளியை மணம் புரிந்த	ஓ மருகப்பா
வள்ளிலன வந்துகாரும்	ஓ மருகப்பா
6. தங்கமயில் ஏறிவரும்	ஓ மருகப்பா
தயவுடனே என்னைக்காரும்	ஓ மருகப்பா

நீர் வள்ளகாந்தஸ்மரணம் நீர் சீவுகப்பரமன்ய ஒம்!

குன்றுதோறுடல்

அதல சேட னாராட அகிளமேரு ச்தாட
 அபினி காளி தானாட அவளோடன்
 ரதிர வீசி வாதாடும் விடைபி வேறு வாராட
 அருகு பூத வெதாள மஹவயாட;
 மதுரவாணி தானாட மறீல் வெதனாராட
 மருவு வானு ளோராட மதியாட
 வனச மாயி யாராட நெடிய மாம னாராட
 மயிலு மாடி நீயாடி வரவேணும்;
 கதை விடாத தோள்வீசினெதர் கொள் வாளியால் நீடு
 கருத ஸார்கள் மாசேனை பொடியாகக்
 கதறு காவி பொப் மீள விழுப்பென்று தீர்மீது
 கனகவேத கொடுதி அகிளமோதும்;
 உததி சீதி லேசாபு முகை முடு சீர்பாத
 உவன மூர்த்தி மாமாபன் மருகோனே
 உதப தாம மார்பான ப்ரபுட தேவமாராஜ
 னுளமு மாட வாழ்தேவர் பெருமானே.

நிறைவூர்

சமயப்பற்றை விரிவாக்கி, சிவகதியின் பொருட்டு சைவர்களாக வாழ விரும்பும் பக்தர்களை அவ்வழியில் ஆற்றுப்படுத்துவதற்கும் ஆலயங்களும், மடாலயங்களும், அவசியமென எழுந்தன. ஆலயங்கள் மடாலயங்களை நிறுவுவும் சைவமக்கள்தான் துணையின்று உதவுகின்றன. இந்த வகையில் தெல்லிப்பழை குலோத்துங்கரது குடும்பத்தினர் மேலான தவநிலையிலிருந்து தெய்வீகமாக வாழ்ந்து ஆலய சேவைகள்ஞாற்கான தர்மச் செயல்கட்கு உறுதுணை புரிந்து வருகின்றனர்.

குலோத்துங்கர் குடும்பத்து சிறார்கள் கூட கடவுளர்களது நாமத்தையே தாங்கி நிற்பதால் அவர்களிடம் தீயசக்திகளது நெருக்கங்கள் தொற்ற வாய்ப்புப் பெறவில்லை. இக்குடும்பத்தினர் பல ஆலயங்கட்கு, அதன் வளர்ச்சிக்கு உதவிய தர்மச் செயல்கள் இன்றும் நிழல்தரும் விருட்சம் போல் பயன் தந்துவிரிகின்றன. கலை கலாச்சிரா வளர்ச்சிகட்கும் மக்களது பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் உதவிய ஊக்கங்களால் இன்றும் எத்தனையோ மக்கள் நிறைந்த பலாபலன்களோடு திருப்தியான மனசோடும் வாழ்கிறார்கள். இவற்றிற்கெல்லாம் பக்கபலமாக அமைந்தது இவர்களது சிவதர்ம கைங்கரியங்களோயாம். இவர்களது குடும்ப பெயர்கள் யாவும் தெய்வீகப் பெயர்களானதால் எங்கும், எப்போதும், இறைநாமங்கள் நிறைந்து, அவர்களது இருப்பிடங்களையும், இறைமனையாக்கி குழலையும், இறைபக்திமயாக்கி எங்கும் எதிலும் சிவமயத்தை பெருக்கி வாழ்கிறார்கள்.

மாவையாதீனத்தின் வளர்ச்சிக்கும் இக் குடும்பத்தினரது தர்ம சாதனங்கள் மாட்சிமை பெற்றுள்ளன. ஆலய மஹாநிலையத்தின் பதின்மூன்றாம் திருநாள் உபயத்தை நெடுங்காலமாக தமது உபயமாக நடாத்தி அதில் முருகபக்தியை வளர்ந்து வருகிறார்கள்.

தமது உற்சவத்தின் தெய்வேந்திர மமில் மீது முருகப்பெருமான் எழுந்தருள வேண்டுமென்பதற்காக மயில் வாகனத்தின் உருவகத்தை, ஆகம, சிற்ப சாஸ்திரங்களிற்கமைய முருகனது ஊர்தியாக வடிவமைத்து உபயோகிக்க விரும்பினார்கள். அதற்குரிய செலவுகள் அனைத்தையும் தந்துதவி, அவ்வாகனத்தை கண்மணியிலே காப்பதற்குமான நிதிவளத்தையும்

தந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சியில் அமிழ்ந்துள்ளனர். இவர்களது சிவதர்மங்களது உபகரிப்புகளை யாருமே என்றுமே மறப்பதற்கில்லை.

இவர்களது நினைவு, சிந்தனை, செயல், தர்மம் யாவும் தெய்வீக சாரல்களில் மனிதர்களை ஆற்றுப்படுத்தினிற்பதால் என்றும் எவரும் தெய்வீக குழலில் இனிடே இன்புற்று வாழத் துணை செய்கிறது. இக் குடும்பத்தினர் சகல ஜஸ்ஸியங்களோடும் வாழ வேண்டுமென நினைந்து அதற்கு மாவை முருகப் பெருமானது திருவருட் செல்வங்கள் அபரிமிதமாக கிடைக்க வேண்டுமென முருகப் பெருமானிடம் இரந்து பிரராத்திக்கின்றேன். அவ்வாறு சைவ உலகமும் இவர்களது சேவைகள் வளரப் பிரார்த்திக்கின்றது.

தெய்வேந்திர மயில் வாகனத்திற்கு தர்மஞ் செயதவர்களது விபரங்கள் இங்கு தரப்படுகின்றன.

குலோத்துங்கர் குடும்பம்:

திருமதி. ஆ. பழனியாண்டி குடும்பம்	25,000.00
க.மு. பிச்சையாண்டி குடும்பம்	20,000.00
திருமதி. மலையாண்டி குடும்பம்	
திரு. திருமதி. குலோத்துங்கபாரதி குடும்பமும் } 5,800.00	5,800.00
தர்மபால் குடும்பம்	
திரு. திருமதி. கங்கவேல்	2000.00
திரு. திருமதி. விஜயகுமார்	1000.00
திரு. திருமதி. பாலகிருஷ்ணன்	6400.00
திரு. திருமதி. புஸ்பராணி றங்கநாதன்	5800.00
திரு. சதாநந்தன்	5800.00
திரு. சத்தியழுர்த்தி	2900.00
மிகுதி ரூபா 25,000 - இத்தொகை உபகரித்தோர் விபரம் இதுவரை கிடைக்கவில்லை திருமதி. சி. மாஸ்தி அவர்கள் மூலம் பெறப்பட்டது.	

தெய்வேந்தீர மழை ஊர்தியை
 உருவகம் செய்து, சிவார்ப்பணம்
 ஆற்றிய மாலையாதீனம் பரம்பரைச்
 சிற்பாச்சாரியார் வட்டுக்கோட்டை
 தம்பு சிவசுப்ரமண்யம் தம்பதிகளது
 அருட்காட்சி.